

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118214332
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118214332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Eleny Kúšovej v právnej veci žalobcu: ICSP s. r. o., so sídlom Drieňová 1/F, 821 01 Bratislava, IČO: 44 669 666, zastúpeného: Advokátska kancelária SOWA s. r. o., so sídlom Beblavého 8, 811 01 Bratislava, IČO: 50 720 422, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 2.928,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/261/2018-113 zo dňa 15.11.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/261/2018-113 zo dňa 15.11.2019 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (výrok II).

2. Súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou zo dňa 28.08.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 2.928,54 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania, nakoľko nadobudol svoju pohľadávku od pôvodného veriteľa - M. C., ktorá túto nadobudla v rámci dedičského konania po pôvodnom vlastníkovi osobného motorového vozidla, D. C.. Na základe uvedeného bola dňa 04.12.2017 podpísaná zmluva o postúpení pohľadávky. Právny predchodca žalobcu je teda fyzická osoba, ktorá v zmysle dedičského rozhodnutia nadobudla osobné motorové vozidlo zn. BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE a s ním súvisiace poisťné zmluvy. Právny predchodca žalobcu mal dňa 05.11.2015 škodovú udalosť, v rámci ktorej došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla. Po riadnom nahlásení škodovej udalosti poisťovni vinníka došlo k úmrtiu pôvodného vlastníka motorového vozidla. Žalobca následne vykonal opravu a dňa 07.10.2016 vystavil faktúru č. 1020416004 aj s dodacím listom na materiál k predmetnej faktúre. V rovnaký deň, t.j. 07.10.2016 si právny predchodca žalobcu u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného z poisťnej zmluvy vinníka škodovej udalosti. Opravené vozidlo bolo právnenému predchodcovi žalobcu dané do užívania dňa 07.10.2016 aj napriek tomu, že žalovaný nevykonal ukončenie šetrenia predmetnej škodovej udalosti a ani samotnú úhradu nákladov. Uplatnený nárok žalobcu predstavuje sumu 2.928,54 Eur v zmysle faktúry č. 1020416004 s presnou špecifikáciou vykonaných prác a v zmysle dodacieho listu na materiál k predmetnej faktúre. Žalobca

sa považuje za aktívne vecne legitimovaný subjekt, nestotožňuje sa s opačným názorom žalovaného a nepovažuje za potrebné súdu prvej inštancie preukazovať, či sa poškodená stala na základe dedičského konania vlastníkom motorového vozidla, opravu ktorého žalobca vykonal, nakoľko otázku vlastníctva motorového vozidla si mal vyriešiť samotný žalovaný počas riešenia škodovej udalosti č. 9563273097 zo dňa 05.11.2015. Z oznámenia o škodovej udalosti vyplýva, že poškodeným je D. C., pričom z tlačiva týkajúceho sa uplatnenia nároku na náhradu škody vyplýva, že poškodenou je M. C.. Žalovaný v r. 2017 - 2018 komunikoval s menovanou ako poškodenou a ani v jednej komunikácii nebolo žalovaným spochybnené, že osoba domáhajúca sa nároku na poistné plnenie, nie je osobou oprávnenou na uplatnenie tohto nároku. Žalobca tiež nesúhlasí s námietkou premičania vznesenou zo strany žalovaného, pretože v danom prípade je celková dĺžka premičania stanovená na 4 roky po poistnej udalosti.

3. Žalovaná strana sporu žalobcom uplatnený nárok neuznala, nakoľko má za to, že je nepreukázaný, neoprávnený a bez právneho základu. Rovnako má za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom. Poškodený mal vo vzťahu k žalobcovi záväzok spočívajúci v neuhradenej faktúre, t.j. poškodený je dlžníkom žalobcu, čo potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, preto nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Navyše, žalobca nepreukázal ani len skutočnosť, že poškodený sa stal na základe dedičského konania vlastníkom predmetného motorového vozidla, z čoho vyplýva, že nie je preukázaný ani nárok poškodeného na náhradu škody. Vo vzťahu k odôvodnenosti neposkytnutia náhrady škody žalovaný uviedol, že ho vo svojom vyrozumení riadne a dostatočným spôsobom zdôvodnil a aj v zmysle listu o dňa 20.04.2018 dostačujúco reagoval na žiadosť poškodeného o prehodnotenie stanoviska k šetreniu škodovej udalosti a predložený znalecký posudok, obsahujúci len konštatovanie a vyjadrenie znalca, že daný typ motorového vozidla by spôsobil možné poškodenie. Poškodený, resp. žalobca bol informovaný, že nárok na náhradu škody mu nevznikol z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi uplatňovaným nárokom a príslušnou škodovou udalosťou. Žalovaný uplatnil námietku premičania v zmysle ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka a namietal, že žalobca nepreukázal zmluvu o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky a ani samotnú úhradu za opravu a nájom motorového vozidla poškodeným - p. C..

4. Súd prvej inštancie následne vec právne posúdil podľa § 151 ods. 1, § 191 a § 192 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), § 524, § 788 a § 813 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v predmetnej sporovej veci platnosť poistnej zmluvy v čase vzniku poistnej udalosti, t.j. platného povinného zmluvného poistenia sporná nebola. V danom prípade bol namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, premičanie nároku, platnosť postúpenia pohľadávky, taktiež skutočnosť, že k vzniku škody nedošlo z dôvodu nezaplatenia opravy a - vzhľadom na občianskoprávny charakter sporu, nakoľko právny predchodca žalobcu bola fyzická osoba - aj nesprávnosť uplatňovaných úrokov z omeškania.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca, ktorý mal od Auto Palace Bratislava s.r.o. kúpiť náhradné diely na vozidlo a sám vykonať opravu poškodeného motorového vozidla, sa mal stať na základe zmluvy o postúpení pohľadávky vlastníkom pohľadávky z titulu vzniku škody na motorovom vozidle, ktorá mala vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti opísanej vyššie a tento nárok si uplatňuje z povinného zmluvného poistenia vinníka škodovej udalosti. Podľa správy o nehode bol vlastníkom poškodeného vozidla v čase vzniku dopravnej nehody Pavel Jánošík. Žalobca tvrdil, že poškodený zomrel a následne došlo k dedeniu a postúpeniu pohľadávky, túto skutočnosť však súdu ani napriek námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nepreukázal. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že malo dôjsť k postúpeniu nároku na náhradu škody z PZP na žalobcu. Súdu prvej inštancie však nebola preukázaná zmluva o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, ani dedenie po nebohom D. C. a tiež vlastnícke práva k poškodenému motorovému vozidlu zn. BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore, nakoľko samotné tvrdenie, že žalobcovi bola postúpená pohľadávka na náhradu škody z

PZP nepostačuje. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že nie je jeho povinnosťou preukazovať aktívnu vecnú legitímáciu v spore o postúpenie pohľadávky a mal za to, že predmetné oprávnenie žalobcu vyplývajúce z hmotného práva na podanie žaloby a domáhanie sa žalobného nároku, je potrebné preukázať, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. Navyše, ak by aj žalobca aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, na úspech v spore je potrebné preukázanie skutočného vzniku škody, pokiaľ ide o plnenie z PZP, t.j. vznik skutočnej ujmy, úbytku v majetkovej sfére - zaplatenie faktúry za opravu poškodeného vozidla, ktoré bolo opravené, pričom žalobca túto skutočnosť nijak nepreukázal. Súd prvej inštancie sa v danom prípade stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, preto s poukazom na uvedené žalobcu v celom rozsahu zamietol, a to aj vo vzťahu k uplatňovaným úrokom z omeškania, nakoľko sa týkajú žalovanej istiny.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, súd prvej inštancie mu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Proti predmetnému meritórnemu rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom poukázal na viaceré súdne rozhodnutia a uviedol, že napadnuté meritórne rozhodnutie trpí nedostatkami dôvodov, čo ho robí nepreskúmateľným - navyše, bolo ním porušené základné právo žalobcu na súdnu a inú ochranu garantovanú Ústavou SR. Žalobca sa stal vlastníkom pohľadávky, ktorá je predmetom sporového konania, na základe postúpenia pohľadávky, pričom o tejto skutočnosti bol žalovaný upovedomený doporučeným listom zo dňa 03.05.2018 - o postúpení pohľadávky žalovaného (dlžníka) informoval postupca. Súd prvej inštancie podľa žalobcu absolútne ignoroval všetky listinné dôkazy, ktoré predložil a žiadnym relevantným spôsobom sa s nimi nevysporiadal. Podľa vyjadrenia vodičky motorového vozidla - poistenej u žalovaného, ku škodovej udalosti došlo v dôsledku zlého uhla v spätnom zrkadle, čo spôsobilo, že motorové vozidlo stojace za ňou nebolo vidieť. Skutočnosť, že vinníkom predmetnej dopravnej nehody je menovaná vodička, ona sama potvrdila ako oznamovateľka škodovej udalosti na tlačive Oznámenie škodovej udalosti poisteným, zo dňa 10.11.2015. Predmetné motorové vozidlo malo v rozhodnom čase uzavreté PZP u žalovaného, a to pod č. poisťnej zmluvy 3539019707. Žalobca otázku vlastníctva motorového vozidla považoval v čase, keď ho prijal do opravy, za vyriešenú a má za to, že si ju mal vyriešiť samotný žalovaný ešte počas riešenia škodovej udalosti č. 9563273097 zo dňa 05.11.2015. Ani v jednej z komunikácií, ktoré viedol žalovaný s p. C., nie je spochybnené, že osoba, domáhajúca sa nároku na poistné plnenie, nie je osobou oprávnenou na uplatnenie tohto nároku. Ak by menovaná naň nebola oprávnená, uvedená škodová udalosť mala byť ukončená žalovaným z dôvodu, že nie je možné nárok vyplatiť práve preto, že si ho neuplatňuje oprávnená osoba, t.j. vlastník poškodeného motorového vozidla. Podľa žalobcu sám žalovaný až do začiatku sporového konania predmetnú skutočnosť nenamietal a súd prvej inštancie sa s uvedenými okolnosťami taktiež nevysporiadal. Je nesporné, že žalovaný listami zo dňa 22.06.2017 a 20.04.2018 p. C. oznámil, že nárok z poisťnej zmluvy č. 3539019707 neuhradí, avšak nie z dôvodu, že by si ho uplatňovala neoprávnená osoba. Dôvody neuhradenia uplatneného nároku sú doloženými dôkazmi v celom rozsahu vyvrátené a neexistuje žiadny právny dôvod na to, aby nedošlo k jeho vyplateniu. Žalovaný podľa žalobcu nerešpektoval ani ustanovenie § 11 ods. 6 zákona o PZP, keďže sa o uplatnenom nároku na poistné plnenie dozvedel z príslušného tlačiva dňa 07.10.2016, a teda bol povinný do 3 mesiacov o nároku rozhodnúť, čo sa nestalo, nakoľko jeho prvá odpoveď je datovaná až dňom 22.06.2017. Súd prvej inštancie aj v danom prípade podľa žalobcu odignoroval svojvoľné porušenie zákona žalovaným a absolútne nerešpektoval právnu istotu žalobcu. Napriek tomu, že vinník škodovej udalosti sám dňa 10.11.2015 potvrdil, že spôsobil škodovú udalosť, žalovaný svojvoľne žalobcovi riadne a včas nahlásenú škodu z PZP vinníka neuhradil. Keďže žalobca má za to, že súd prvej inštancie rozhodol na základe nenáležite zisteného skutkového stavu, odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná strana sporu sa k predmetnému odvolaniu nijak nevyjadřila.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania žalobcu bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku (22.02.2022) bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa

14.02.2022 (t.j. v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením). Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že mu vyhovieť nemožno.

10. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v danom prípade konštatuje správnosť dôvodov meritórneho rozhodnutia, nakoľko na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi za preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v napadnutom meritórnom rozhodnutí dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky, pričom sa zároveň vysporiadal s podstatnou argumentáciou sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

12. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že dňa 05.11.2015 došlo ku vzniku škody na osobnom motorovom vozidle D. C., typ vozidla BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE, a to v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej vodičom osobného motorového vozidla zn. BMW X5, EČV: R. XXXXZ, pričom jeho držiteľ mal v čase predmetnej dopravnej nehody uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla u žalovanej strany sporu. Uvedená škodová udalosť bola žalovanému oznámená dňa 10.11.2015 a zaevidovaná pod č. 9563273097. D. C. ako poškodený z predmetnej škodovej udalosti po jej nahlásení zomrel. Dňa 31.08.2016 a 21.09.2016 došlo k obhliadke poškodeného vozidla BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE a následne si ho p. M. C. (ktorá mala byť dedičom po nebohom poškodenom, p. C.) dala opraviť u žalobcu, ktorý realizované práce a náhradné diely (v zmysle dodacieho listu) fakturoval faktúrou č. 102016004 zo dňa 07.10.2016, znejúcou na sumu 2.928,54 Eur. Menovaná p. C. si dňa 07.10.2016 uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý následne žalovaný uzavrel ako neprijateľný, nakoľko mal za to, že zdokumentovaný rozsah a charakter poškodenia vzhľadom k opisovanému priebehu nehodového deja je z technického hľadiska neprijateľný, čím nie je preukázaná zodpovednosť poisteného žalovaného na predmetnom poškodení (vyrozumenie žalovaného zo dňa 22.06.2017). P. C. následne žiadala o prehodnotenie stanoviska žalovaného, pričom ten jej vo vyrozumení zo dňa 20.04.2018 oznámil, že neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by žalovaného oprávňovali zmeniť spôsob likvidácie - nebolo preukázané, že poistený žalovaného spôsobil menovanou deklarovanú škodu na predmetnom motorovom vozidle. Žalobným návrhom uplatnená istina predstavuje fakturovanú sumu za vykonanú opravu osobného motorového vozidla, držiteľom ktorého bol v čase škodovej udalosti p. C. (ktorý po nahlásení škodovej udalosti zomrel), pričom faktúra bola vystavená na p. C.Ú.. S poukazom na obranu žalovaného vyhodnotil súd prvej inštancie ako spornú primárne otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to v súvislosti s postúpením pohľadávky v (žalobným návrhom uplatňovanej) sume 2.928,54 Eur z p. C. na žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s ohľadom na absenciu preukázania prechodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu na p. Jánošíkovú titulom dedenia a absenciu existencie zmluvy o postúpení pohľadávky vrátane oznámenia o postúpení pohľadávky je dôvodná, nakoľko iba samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu bola postúpená pohľadávka na náhradu škody z PZP na založenie aktívnej vecnej legitímácie nepostačuje. Keďže žalobca oprávnenie vyplývajúce z hmotného práva na podanie žaloby a domáhanie sa žalobného nároku nepreukázal, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, v zmysle ktorej žalobca súdu nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore a vzhľadom na ustálenú judikatúru poukazuje na skutočnosť, že na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide - stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie (t.j. stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a druhý účastník subjektom povinnosti) nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním objektívne je, alebo nie je (bližšie viď

rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/192/2004, citovaný v uznesení ÚS SR č. k. III. ÚS 473/2014-14 zo dňa 01.08.2017).

14. Keďže civilné sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena, potom z predmetnej zásady následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého je každá strana povinná dokazovať skutočnosť zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Z uvedeného zároveň vyplýva, že strana domáhajúca sa určitých právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet - neobjasneného skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti (bližšie vid' nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020). V danom prípade je takýmto stavom práve to, že hoci bolo žalobcovou povinnosťou preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok (bližšie vid' rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/192/2004, citovaný v uznesení ÚS SR č. k. III. ÚS 473/2014-14 zo dňa 01.08.2017), žalobca sám opakovane v priebehu sporového konania (vrátane odvolacieho konania) zdôrazňoval, že nepovažuje za potrebné preukazovať otázku svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, odvolávajúc sa jednak na to, že otázku vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE, si mal vyriešiť sám žalovaný počas riešenia škodovej udalosti, a zároveň na to, že pohľadávku, ktorú si v sporovom konaní uplatňuje, nadobudol od p. C. ako dedičky po nebohom poručiteľovi - p. C., ktorý bol pôvodným poškodeným, zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2017, existenciu ktorej však nijak neosvedčil.

15. Odvolací súd vo vzťahu k žalobcom namietanej otázke vlastníckeho práva k vyššie uvedenému motorovému vozidlu BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE poukazuje na to, že zásadu, podľa ktorej sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka), nemožno vykladať tak, že už týmto okamihom je dedič oprávnený nakladať s majetkom poručiteľa ako vlastník všetkého, čo patrilo poručiteľovi, keďže ten, komu svedčí určitý dedičský titul, nenadobúda dedičstvo bez ďalšieho priamo podľa ustanovení hmotného práva, ale len za predpokladu, že bude súdom v konaní o dedičstve jeho dedičské právo zistené a že na základe uznesenia súdu o dedičstve aj dedičstvo nadobudne. Uznesenie súdu, ktorým sa potvrdzuje nadobudnutie dedičstva, slúži síce len na deklarovanie právneho stavu, ku ktorému došlo s účinkami ku dňu smrti poručiteľa, avšak pre dedičov má toto uznesenie význam legitímácie, ktoré osvedčuje ich postavenie ako právnych nástupcov poručiteľa. V predmetnom sporovom konaní - ako správne uviedol aj súd prvej inštancie, nebolo zo strany žalobcu nijakým spôsobom preukázané, že p. C. sa titulom dedenia po nebohom p. C. stala vlastníkom motorového vozidla BMW 530D, rad 5, EČV: R. XXXVE, k poškodeniu ktorého došlo v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 05.11.2015 a náklady na opravu ktorého (spolu so zapožičaním náhradného motorového vozidla) predstavujú žalobou uplatňovanú istinu, a to aj napriek tomu, že z uvedeného - ako jedného z tvrdení, odvodzuje žalobca svoj nárok uplatňovaný v predmetnom sporovom konaní.

16. Rovnako tak zo strany žalobcu nebolo žiadnym relevantným spôsobom preukázané, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi p. C. a žalobcom, nakoľko existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky (podľa žalobcu datovanej dňom 04.12.2017), na základe ktorej by bolo možné vyvodenie jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore, žalobca nepreukázal. Žalobca síce opakovane poukázal na oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, datované dňom 03.05.2018, odvolací súd mal však z obsahu spisu za preukázané, že ani jeho existenciu žalobca nijakým spôsobom neosvedčil - ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

17. Navyše, odvolací súd dodáva, že ani v odvolaní uvádzané rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/01, v súlade s ktorého znením žalobca poukazuje na to, že „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky“ nevyučuje - a ani nemôže vylúčiť možnosť prieskumu samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky (existenciu ktorej však žalobca v rámci sporového konania, rovnako ako samotného oznámenia, vôbec nepreukázal), najmä s poukazom na to, že samotná právna úprava postúpenia pohľadávky obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 Občianskeho zákonníka). Je preto logické, že ak by došlo k postúpeniu pohľadávky v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani oznámením (bez ohľadu na to, že bude včasné a riadne) o postúpení pohľadávky dlžníkovi (bližšie vid' napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018). Znamená to, že aj keby žalobca v sporovom konaní preukázal existenciu oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky, datovaného

dňom 03.05.2018, iba toto oznámenie samo o sebe nemá vplyv na zmenu veriteľa, a teda ani na aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie si postupovanej pohľadávky, pretože akokoľvek razantne by bola táto skutočnosť dlžníkovi oznámená, na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky ku zmene veriteľa dôjsť nemôže. Keďže v predmetnom sporovom konaní bola jednoznačne preukázaná absencia existencie predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky, ale predovšetkým absencia existencie samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky, je nevyhnutné vyvodiť záver, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia týkajúce sa jeho aktívnej vecnej legitimácie (ktorej preskúvanie je imanentnou súčasťou každého sporového konania), následkom čoho je nepriaznivé rozhodnutie v podobe zamietnutia žaloby a ani žalobcom uvádzané odvolacie argumenty nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ani v odvolacom konaní nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávných oprávnení v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

20. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).